

Tillbaka till Chile

Tillbaka i Santiago för några dagars jobb. Det kändes härligt att komma tillbaka. Det är femte gången vi är i Chile nu så vi börjar känna till saker och ting. Allt går ju så mycket lättare då. Vi skall vara lediga över jul- och nyårshelgerna med tillhörande klämdagar. Dom har klämdagar här också, men inte lika många som i Sverige. Vi kunde i alla fall skrapa ihop nästan ett par veckor.

Vi måste allt ha med en bild från flygningen över Anderna. Det är alltid lika fascinerande att se de enorma bergen. Bilden är tagen söderut från flygplanet. Det ser faktiskt inte ut som om vi flyger särskilt högt, men det beror på att topparna är mellan 4000 och 6000 m höga!

Tåget till Temuco

Vi hade egentligen inte planerat något speciellt för de lediga dagar vi hade till förfogande. Det enda vi var säkra på var att vi skulle resa runt och troligen söderut och även till Argentina. Norrut är det onödigt varmt nu på sommaren. Söderut är det lagom svalt för oss nordbor. Det påminner om en svensk sommar.

Man hade startat köra ett alldeles nytt snabbtåg till Temuco, som ligger ca 70 mil söder om Santiago. Detta tåg tog vi. Resan tog 9 timmar. Det visade sig att det var ett snabbt tåg de första 50 milen. De sista 20 gick väldigt sakta på en äldre och krokig sträcka, men vad gjorde det? Vi hade ju inte bråttom. Det var en fantastisk tågresor då vi verkligen kunde slappa och titta på hur naturen ändras.

Tåget var så nytt att dom inte ens hade "hunnit" numrera stolarna. Detta ställde till en hel del strul för tågvärdinnan. Vi var mycket tidiga och hon bad oss att själva välja var vi ville sitta eftersom man inte hunnit skylta stolarna. Vi tog självklart

platser mitt för ett stort fönster. Snart kom emellertid fler och fler och samma sak hände, hon bad folk välja själva. Problemet uppstod när det kom fyra personer som hade beställt platser tillsammans och hävdade att det skulle dom sannerligen också ha. Då började alla (utom vi) att springa omkring och försöka räkna ut vilka stolar som borde ha de och de numren. Det värsta var ju att ingen visste i vilken ände av vagnen man skulle börja räkna. Det blir ju fel hur man än gör när så många skall bestämma. Det var ett himla surr. Minst två gäng ville ha våra stolar och värdinnan hade nog gärna flyttat oss, men vi rörde oss inte och vi låtsades att vi inte förstod vad det handlade om och någon spanska kunde vi ju absolut inte. Vi hade ju fått välja själva och tyckte att vi hade de bästa platserna. Snart satt alla och det blev tyst.

Hotell Continental

Väl framme i Temuco, en lika platt och rutmönstrad stad som de flesta städer i Chile, skulle vi förstås skaffa ett hotellrum. Vi hade fått tips av en amerikan, som vi träffade på tåget, om ett hotell där han själv skulle bo. Vi såg inte röken av honom, men vi letade upp hotellet i resehandboken och ringde och kollade. Det fanns rum och det låg alldeles i centrum. Det var dessutom väldigt billigt. Vi tog en taxi dit.

Hotell Continental i Temuco

Vi märkte direkt att det var något speciellt med detta hotell. Det var mycket gammalt. Vi träffade amerikanen senare samma kväll och han berättade att där hade många berömda personer bott. När vi frågade killen i receptionen visade det sig att detta var Chiles äldsta hotell som fortfarande var i drift. Det var byggt i slutet av 1800-talet.

Matsalen i Chiles äldsta hotell, Hotell Continental i Temuco. Det var inte direkt överbefolkat på frukosten. Vi åt en fantastisk middag här kvällen innan.

Receptionen. Vi tyckte att mannen i receptionen verkligen passade in i miljön. Vi frågade om han ägde hotellet. Han såg ut så. Det var inte han som var ägaren. Det var en 83-årig dam som var dotter åt den första ägaren av hotellet.

Fortsättning följer.